

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci žalobce: **DRIGA s. r. o.**, se sídlem U Národní galerie 478, Praha 5, zastoupeného JUDr. Vladimírem Škrétou, advokátem, se sídlem U Soudu 363/10, Liberec II, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 12 Cad 1/2004 - 50,

takto:

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 12 Cad 1/2004 - 50, **se zrušuje** a žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 11. 2003, č. j. 332 - 6003 - 760 - 30.10.2003 - Nč, **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení (dále též „žalovaná“) ze dne 25. 11. 2003, č. j. 332 - 6003 - 760 - 30.10.2003 - Nč, byl zamítnut návrh žalobkyně na obnovu řízení, které bylo ukončeno rozhodnutím žalované č. j. 332 - 6003 - 592/15.8.2003/Kom ze dne 27. 8. 2003. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaná konstatuje, že zástupce žalobce dává účelově věci do souvislosti tak, jak mu vyhovují, přičemž ve většině případů se jedná o nepravdivá tvrzení. Žalovaná po opětovném přezkoumání všech skutečností, jež jsou uvedeny v návrhu na obnovu řízení, dospěla k závěru, že jsou nedůvodné a jako takové nesplňují podmínky pro obnovu řízení ve smyslu § 62 odst. 1 správního řádu. Žalovaná proto dospěla k závěru, že postup správního

orgánu I. stupně byl v souladu s platnými právními předpisy a návrh na obnovu řízení považuje za nedůvodný.

Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu, o níž rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 11. 2005, č. j. 12 Cad 1/2004 - 50, tak, že ji zamítl. V odůvodnění svého rozsudku městský soud uvedl, že předmětem přezkumu nemůže být otázka správnosti postupu správního orgánu při vydání platebního výměru, ale pouze otázka, zda byly v době podání návrhu na obnovu řízení dány podmínky pro obnovení řízení podle § 62 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Dále se zabývá jednotlivými důvody pro obnovu řízení uvedenými v § 62 odst. 1 písm. a) až e) správního řádu a dospívá k závěru, že důvod pro obnovu řízení není v žádném z uváděných případů dán. Městský soud pak uzavřel, že v postupu žalované při rozhodování o návrhu na obnovu řízení neshledal žádné pochybení, žalovaná postupovala v souladu se zákonem a na základě správně zjištěných skutečností. Z těchto důvodů městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Proti uvedenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, a to z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, a pro vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán a soud v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech a je s nimi v rozporu a při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytykanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. Stěžovatel zejména namítl, že jemu a jeho zástupci byla nesprávným postupem Pražské správy sociálního zabezpečení a České správy sociálního zabezpečení odňata možnost účastnit se řízení, a to mělo vliv na rozhodnutí. Náprava nemohla být sjednána ani v odvolacím řízení, protože i v jeho průběhu byl zástupce stěžovatele pomíjen, nebylo mu doručováno, ač správní orgány několikrát o řádné doručení rozhodnutí žádal, a proto nemohla být řádně uplatněna práva stěžovatele. Jak žalovaná ve svém rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti platebnímu výměru, zamítnutí návrhu na obnovu řízení, tak i soud ve stížnosti napadeném rozhodnutí konstatují, že odvolání bylo podáno po lhůtě. Je zřejmé, že nesprávný postup správního orgánu, kdy zástupci byla (a v důsledku toho i stěžovateli) odňata možnost účastnit se řízení, nemohl být zhojen v odvolacím řízení, když v jeho průběhu nadále trval a správní orgány obou stupňů zástupce stěžovatele ignorovaly, a to i přes jeho urgence, písemné výzvy, osobní návštěvy, kdy se domáhal řádného doručení platebního výměru či rozhodnutí o odvolání, aby předešel zamítnutí žaloby pro předčasnost. Dále se stěžovatel vyjadřuje k jednotlivým důvodům pro obnovu řízení, které jím byly uplatněny a dospívá k závěru, že tyto důvody existují a že byly soudem nesprávně posouzeny. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaná v plném rozsahu odkázala na své rozhodnutí ze dne 25. 11. 2003, písemné vyjádření k podané žalobě ze dne 30. 3. 2004 a rozsudek městského soudu ze dne 30. 11. 2005.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2, 3. s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost je důvodná.

Ze správního spisu vyplývá, že Pražská správa sociálního zabezpečení vydala dne 27. 2. 2003 platební výměr č. 3/367/03, kterým vyměřila žalobci nedoplatek na pojistném ve výši 85 000 Kč a penále 4080 Kč, celkem tedy 89 080 Kč. Platební výměr převzal dne 27. 2. 2003 jednatel společnosti ing. Petr Hensel. Proti tomuto platebnímu výměru bylo podáno dne 10. 3. 2003 odvolání zástupkyní stěžovatele ing. J. R., daňovou poradkyní. Ve správním spisu je založena i plná moc ze dne 28. 2. 2003, kterou byla zástupkyně stěžovatelem zmocněna k zastupování ve všech věcech daní, odvodů, poplatků a jiných podobných plateb, jakož i ve věcech, které s daněmi přímo souvisejí, výslovně ve věcech sociálního zabezpečení, ve věcech účetnictví. Zmocnění se vztahuje na zastupování, vykonávání úkonů, doručování písemností, podávání návrhů a žádostí a další. Plná moc platí do vypovězení, tj. na dobu neurčitou. Podle podacího razítka byla správním orgánem převzata dne 11. 3. 2003. Vzhledem ke svému obsahu je plná moc udělena stěžovatelem daňové poradkyni ing. J. R. plnou mocí neomezenou, tedy udělenou pro celé správní řízení. Na základě odvolání vydala žalovaná dne 9. 4. 2003 rozhodnutí č. j. 332 - 6003 - 287/24.3.2003/Kom, kterým platební výměr č. 3/367/03 zrušila a věc vrátila k novému projednání a rozhodnutí. Toto rozhodnutí bylo doručeno zástupkyni stěžovatele ing. J. R. Pražská správa sociálního zabezpečení po dalším řízení vydala dne 21. 5. 2003 platební výměr č. 3/367/03/B, kterým vyměřila stěžovateli opět nedoplatek na pojistném ve výši 85 000 Kč a penále ve výši 4080 Kč, celkem tedy 89 080 Kč. Platební výměr převzal dne 21. 5. 2003 jednatel společnosti ing. Petr Hensel. V předloženém správním spisu není založen doklad o doručení tohoto platebního výměru zástupkyni stěžovatele. Také proti posledně uvedenému platebnímu výměru podal stěžovatel odvolání, k poštovní přepravě bylo odevzdáno podle podacího razítka dne 28. 7. 2003. Odvolání je podepsáno jednatelem společnosti ing. Petrem Henselem. O tomto odvolání rozhodla žalovaná rozhodnutím ze dne 27. 8. 2003, č. j. 332 - 6003 - 592/15.8.2003/Kom, podle § 60 zákona č. 71/1967 Sb. tak, že odvolání bylo pro opožděnost zamítnuto. Toto rozhodnutí bylo dne 9. 9. 2003 doručeno stěžovateli, zástupkyni stěžovatele bylo doručeno až dodatečně dne 2. 3. 2004, tedy až po rozhodnutí žalované o návrhu stěžovatele na obnovu řízení. V odůvodnění uvedeného rozhodnutí se žalovaná nevypořádala s námitkou stěžovatele, že nový platební výměr nebyl doručen jeho zástupkyni. Dne 23. 10. 2003 byl zástupkyní stěžovatele ing. R. podán návrh na obnovu řízení, který byl žalovanou rozhodnutím ze dne 25. 11. 2003 zamítnut. Toto rozhodnutí bylo doručeno jak stěžovateli, tak zástupkyni stěžovatele ing. R. Proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 8. 2003 byla podána správní žaloba, kterou Městský soud v Praze odmítl usnesením ze dne 1. 9. 2004, č. j. 6 Cad 9/2003 - 32, pro předčasnost, protože napadené správní rozhodnutí nebylo řádně doručeno zástupkyni účastníka řízení.

Z toho co bylo uvedeno vyplývá, že stěžovatel byl ve správním řízení zastoupen daňovou poradkyní ing. J. R. na základě neomezené plné moci. Rozhodnutím žalované ze dne 9. 4. 2003 nebylo správní řízení o vyměření nedoplatku na pojistném a penále

ukončeno, platební výměr byl zrušen a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Předložená plná moc se tedy vztahovala i na tuto další fázi řízení (nové vydání platebního výměru, rozhodnutí o odvolání).

Podle § 25 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb. má-li účastník řízení zástupce s plnou mocí pro celé řízení, doručuje se písemnost pouze tomuto zástupci. Má-li však účastník řízení osobně v řízení něco vykonat, doručuje se písemnost nejen zástupci, ale i jemu. Správní orgán však v dané věci citované ustanovení správního řádu nerespektoval a rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 5. 2005 zástupkyni účastníka nedoručil. Z tohoto důvodu nemohlo uvedené rozhodnutí nabýt právní moci a stěžovateli stále běží případná lhůta k podání odvolání proti tomuto rozhodnutí.

Podle § 62 odst. 1 správního řádu lze na návrh účastníka řízení obnovit řízení před správním orgánem ukončené rozhodnutím, které je v právní moci. V daném případě však řízení ukončené vydáním platebního výměru ze dne 21. 5. 2003 a rozhodnutím žalované o odvolání proti tomuto platebnímu výměru ze dne 27. 8. 2003 dosud nenabýlo právní moci, protože platební výměr z 21. 5. 2003 dosud nebyl řádně doručen zástupkyni stěžovatele. Přitom není pochyb o tom, že stěžovatel byl zastoupen zástupcem s plnou mocí pro celé řízení, přesto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno pouze účastníku řízení (nikoliv jeho zástupci), nemohlo proto toto rozhodnutí nabýt právní moci pro nedostatek oznámení. Z těchto důvodů se žalovaná nemohla věcně zabývat návrhem stěžovatele na obnovu řízení, neboť dosud nezačala běžet lhůta k podání takového návrhu ve smyslu § 63 odst. 3 správního řádu. Pokud pak stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí žalované o zamítnutí návrhu na obnovu řízení, měl městský soud takovouto žalobu odmítnout pro předčasnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť dosud nezačala běžet lhůta pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, rozsudkem proto zrušil rozhodnutí městského soudu a zároveň rozhodl o odmítnutí žaloby, protože již v řízení před městským soudem byly důvody pro takovéto odmítnutí (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Konečným výsledkem řízení je odmítnutí žaloby, Nejvyšší správní soud proto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu